

El català que ara «es parla»

Albert Soler i Dalmases

Tècnic lingüístic del SEREIEC

Ens connectem a **Internet** i obrim la nostra **pàgina web** preferida. Anem amb la **busca** o **punter** (la fletxa que indica la posició del **ratolí** a la **pantalla**) a l'opció «Missatges a mòbils». Hi **fem un clic** i s'obre una **finestra** amb el dibuix d'un telèfon mòbil i un **cursor** a dins que pampallugueja. Comencem a **teclejar**: «Paixa, nen! k no puc narhi, pq la Sil ta fumuda, :-(dema tb u veig negre :-* a10».

Canvien els temps, canvia la llengua. Paral·lelament al model més o menys estàndard que ens arriba dia rere dia des de la televisió o la universitat, hi ha una varietat de la llengua catalana que es va consolidant: és el català dels **xats** i dels **missatges a mòbils**.

Es tracta d'una varietat simplificada semblant al català col·loquial, però condicionada per les restriccions que ens imposen els mitjans que permeten la interacció. Els **mòbils** limiten l'extensió dels missatges (generalment fins a cent seixanta caràcters) i fan molt feixuga l'escriptura (cada caràcter implica d'una a dotze pulsacions), i això obliga l'emissor a reduir formalment el missatge: els que en surten més mal parats són els accents i les vocals, que s'acostumen a ometre (*stmn* 'setmana'), i sovint els mots s'abreugen o queden deformats (*paixa!* 'què passa!'). Aquestes limitacions no són tan presents en els xats i són pràcticament inexistentes en els **correus electrònics**. D'altra banda, atès que la comunicació no és cara a cara, la informació no verbal es transmet gràcies als signes d'admiració i d'interrogació, les interjeccions, les repeticions o les majúscules per a indicar que cridem o emfasitzem, i les **emoticones**, de les quals hem parlat en un altre article.

Els temes habituals d'aquests missatges són els de la vida quotidiana, i la finalitat és interactiva i informativa, trets que l'acosten al registre col·loquial de la llengua; per contra, el canal de comunicació és escrit, i, a més, tot i que el discurs està poc es-

estructurat i no conté mots o expressions formals, cal reconèixer que hi ha una tria deliberada del lèxic i de la disposició de la informació: d'acord amb la restricció esmentada abans, l'emissor busca la manera d'expressar + amb –, com en els textos de la «Finestra lingüística». ;-)

[*Medicampus*, 4 març 2002]